

Stilling her, end der tages, naar Talen er om Alderdomsunderstøttelse eller de forskellige andre Understøttelser. Dernæst maa det vel erindres, at vi have siddende en Kommission, der blandt andet beskæftiger sig med Spørgsmaalet om den gældende Refusionsregel, og jeg synes ikke, vi skulde indlade os paa at indføre forskellige Bestemmelser med Hensyn til Refusionen, saa at vi fik en Refusion af Halvdelen i Henhold til een Lov og af $\frac{3}{4}$ i Henhold til andre Love, og saa kunde vi maaske næste Aar faa en tredje Lov, hvor det var $\frac{2}{5}$ eller $\frac{3}{5}$. Jeg synes, vi gøre rettest i her at holde os til det gældende. Hvis saa Kommissionen skulde sige: Vi finde det rigtigt at tage et andet Delingstal, kommer dette selvfølgelig til at gælde Refusionen efter denne Lov som efter alle andre. Eller hvis Kommissionen maaske siger: Der er nogle Omraader, hvor vi mene, at Refusionen skal være som hidtil, og andre, hvor vi ville have et andet Forhold, lad os saa se paa, hvad Kommissionen i den Henseende foreslaar. Men jeg vil, som sagt, henstille, at man ikke her indfører noget nyt, men holder sig til det gældende. Der kan i Virkeligheden, saa vidt jeg kan se, ikke føres andre Argumenter i Marken for en anden Fordeling her, end der kan føres i Marken med Hensyn til en hvilken som helst anden Understøttelse.

Der blev, jeg tror af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (H. L. Møller), fremdraget Spørgsmaalet om at gøre et Skel mellem de mere eller mindre værdige trængende, saa at man overfor de værdige trængende bestemmer, som Lovforslaget bestemmer, at Hjælpen ikke har Fattighjælps Virkninger, medens den for de andre, de uværdige, maa jeg vel sige, skulde have Fattighjælps Virkninger. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det i Virkeligheden var Meningen at sætte strengere Bestemmelser med Hensyn til, hvem der kan komme ind under Loven, thi vi kunde vel ikke have det saaledes, at der var nogle, der ganske vist kom ind under Loven, saa at Staten tog sin Trediedel, og at der blev fastsat et Underholdsbidrag, som skulde gælde til Barnets fyldte 14de Aar, men for hvem det alligevel havde Fattighjælps Virkninger. Der maatte formentlig være Tale om at sige: De og de Personer anse vi for værdige trængende, de kunne faa fastsat Underholdsbidrag, men de andre kunne blive under Fattigvæsenet, thi der ere de i Forvejen. Men der ligger i Virkeligheden Skellet i selve Loven, thi det maa vel erindres, at ligesom Under-

holdsbidraget til Børn fødte udenfor Ægteskab tager og skal tage Sigte paa, at det er den Part af det til det paagældende Barns Underhold og Opdragelse nødvendige, som det paahviler Barnefaderen at udrede, der, naar han ikke kan betale, paalægges Kommunen, medens den paagældende Barne-moder selv maa sørge for den anden Halvdelen, og hvis hun ikke kan det, kommer hun paa Fattigvæsenet, saaledes skal der efter Lovforslaget aldrig være Tale om at fastsætte mere, end der kan siges at være den paagældende afdøde Faders eller Moders Bidrag, og hvis den paagældende Enke eller Enkemand ikke selv er i Stand til at skaffe sig noget, men Børnene i Virkeligheden helt skulde forsørges eller anbringes i Pleje paa det offentlige Regning, uden at den paagældende selv svarer noget dertil, ja, saa skal ogsaa efter det foreliggende Lovforslags Bestemmelser den vedkommende ind under Fattigvæsenet. Der er ikke Tale om at yde mere, end hvad der maa siges at være normalt for Halvdelen af Barnets Underhold og Opdragelse, og kunne de vedkommende ikke klare sig med det, komme de ind under Fattigvæsenet. At det bliver sagt tydeligere i Lovforslaget, skal jeg gerne være medvirkende til, men det har været Tankegangen, at de paagældende selvfølgelig skulde kunne klare sig med et saadant for deres Barn fastsat passende Bidrag, og at de ikke paa den Maade selv skulde kunne faa en maskeret Fattighjælp.

Naar det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds gjorde opmærksom paa, at Bestemmelsen i § 4 om, at hvis den paagældende gifter sig, ophører Underholdsbidraget, maaske kunde have en mindre heldig Virkning, idet de paagældende saa maaske vilde undlade at gifte sig og leve i løse Forbindelser, ja, saa tør jeg ikke benægte, at den maaske undtagelsesvis kan have en saadan Virkning. Jeg tror for Resten ikke, Faren er saa stor her, hvor der er Tale om Enker og Enkemænd, som der maaske kan være og er, hvor Talen er om Bidrag til Børn fødte udenfor Ægteskab. Jeg er i alt Fald klar over — og det var det ærede Medlem ogsaa —, at det har overmaade mange Vanskeligheder at træffe andre Bestemmelser, thi at sige, at de skulde beholde Bidragene, selv om de gifte sig, vilde være endnu farligere, idet det saa kunde blive en ren Forretning at gifte sig med en Enke med mange Børn, og det vilde dog heller ikke være saa heldigt. At det er et lidt vanskeligt Forhold, har man for Resten ogsaa i Ministeriet været klar over,